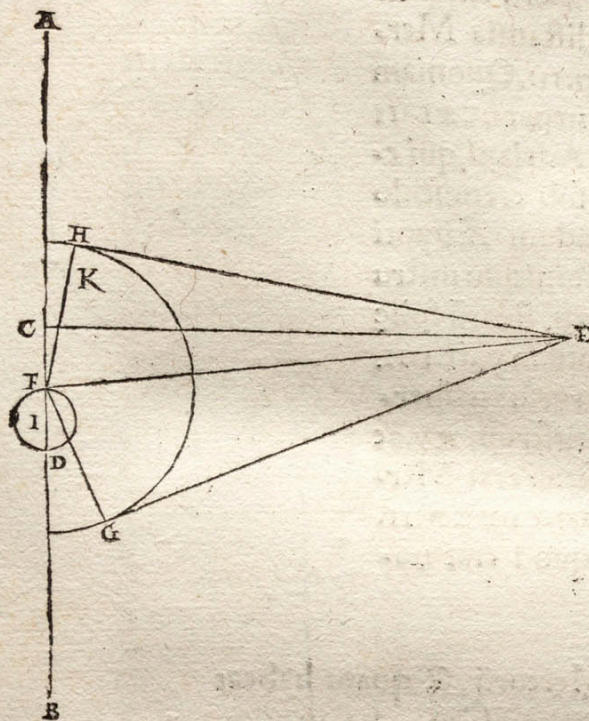

laterum datæ rationes, ut quarum AD fuerit part. 10000. sit ED ,
quæ ex centro orbis part. 32639. Sed quarum BD fuerit part.
10000. erat FD talium partium 39474. Sed secundum partes
quibus est FD , æqualis ipsi ED , nempe ex centro circuli part.

32639. quarum etiam erat A
D, part. 10000. erit reliqua
DB, pt. 82685. hinc dimidia
AC, part. 91342. ac reliqua C
D, part. 8658 distātia centro
rum. Quarū autē AC fuerit
pars una siue LX. scrup. erit
quæ ex centro orbis Mercu
rii scrup. xxi . secund. $xxvi$.
& CD, scrup. v. secund. xli .
Et quarū AC est 10000. ea
rum est D F part. 35733, & CD
9479. quod erat demon
strandū. Sed hæ quoq; ma
gnitudines non manent u
biq; eadem, distantq; plu
rimum ab eis, quæ circa me
dias accidunt absidas, quod
apparentes matutinæ & ue
spertinæ in illis locis obser

uatae longitudines docēt, quales à Theone & Ptolemæo pdun-
tur. Obseruauit enim Theon uespertinū Mercurij limitē anno
Adriani XIII. die XVIII. mensis Mesuri, post occasum Solis, &
sunt à natiuitate Christi anni CXXIX, dies CCXVI. scrup. XLV. dū
locus Solis medius esset in gr. XCIII. s. id est, media ferē abside
Mercurij. Visus est autē planeta per instrumentū pcedere Leo-
nis Basiliscū, tribus partibus, & dextante unius, eratq; ppterea
locus eius part. CXIX. & dodrās, & maxima eius uespertina di-
stantia part. XXVI. & quadrantis. Alterū uero limitē Ptolemæ
us à se pdidit obseruatū anno II. Antonini, XXI. die mēsis Mes-
furi diluculo, q̄ tempore erant anni Christi CXXXVIII, dies CC
XIX, scrup. XII, Locus itidem Solis medius part. XCIII. scrup.
XXXIX.

xxix. à quo maximâ distantiâ matutinâ Mercurij inuenit pt.
 xx. & quadrâtis. Visus est em̃ in pt. lxxiii. & duabus quintis
 fixarû sphæræ. Repetat ergo a c d b dimetiēs magni orbis, p ab
 sidas Mercurij transiēs, qui prius. Et à pũcto c excitetur ad re-
 ctos angulos linea mediũ motus Solis, quæ sit c b, atq; inter c b,
 suscipiat f signũ, in q̃ describatur orbis Mercurij, quẽ cõtingat
 e h, e g, rectæ lineæ. Et cõiungãtur f g, f h, e f. Propositũ est ite-
 rum inuenire f punctũ, & eã quæ ex centro f g, quã habeãt rati-
 onem ad a c. Quoniã enim datus est angulus c e g, part. xxvi.
 cũ quadrâte, & q sub c e h, part. xx. cũ quadrante. Totus igitur
 h e g part. xlvi. s. dimidius h e f, part. xxiii. & qdrantis. Reli-
 quus igitur qui sub c b f habebit tres ptes, ea ppter trianguli c e f
 rectanguli datur latera c f part. d. xxiii. & sub tẽsa f e, 10014.
 quarũ est c b æqlis ipsi a c, part. 10000. Prius aut ostẽsum est, q
 tota c d fuerit partiũ earundẽ 948. dũ esset terra in summa uel
 infima abside planetæ, erit d f excessus, dimetiēs parui circuli,
 quẽ centrũ orbis Mercurij descriperit part. 424, & quæ ex cen-
 tro i f, part. 212. Hinc tota c f i, 736. Similiter & in triangulo h
 e f, angulo h recto, datur etiã h e f part. xxiii. & quadrantis, e
 qbus cõstat f h pt. 3947. qũ fuerit e f, 10000. Sed quare e f fue-
 rit 10014, qualiũ est etiã c e pt. 10000. erit ipsa f h part. 3953. Su-
 pra aut ostensum est eã fuisse partiũ earundẽ 3573. cui sit æqlis
 f k. Erit ergo reliqua h k pt. 380. maxima differẽtia elongatiõis
 stellæ ab f cẽtro sui orbis, quæ à summa & infima abside ad me-
 dias cõtingit, ppter quã elõgationẽ & eius diuersitatem circa f
 centrũ orbis sui stella inæquales circulos describet secundũ di-
 uersas distãtias, minimã part. 3573. maximã pt. 3953. Inter quas
 mediam esse oportet 3763. quod erat demonstrandum.

Cur digressiones Mercurij maiores appareant circa hexa-
goni latus, eis quæ in perigæo cõtîngūt. Cap. xxviii.

Inc etiam minus mirum uidebitur, quod Mercurius circa hexagoni circuli latera maiores faciat digressiones, $\overline{\text{q}}$ uam in perigæo, quoniam etiam maiores eis quas iã demonstrauius, ut in una reuolutione

T iij terræ